

DANIEL 1. kap. - Židovští mládenci v babylonském zajetí

Název knihy Daniel znamená: **Bůh je můj soudce**. Hovoří tedy o tom, kdo je pro tuto knihu autoritou. Celá kniha je o tom, koho se rozhodnu **uctívat** ve svém životě. (*Bůh versus politicko-náboženská mocnost*)

KDO JE DANIEL?

Daniel se narodil v Palestině kolem roku 623 př. n. l. do prominentní Židovské rodiny královského rodu. Během babylonského obléhání a drancování Jeruzaléma v roce 605 př. n. l. byl mladý kníže s celou tehdejší smetánkou mladých šlechticů odveden jako rukojmí do Babylonu, kde žil po zbytek svého života v exilu. Babylon byl hlavním městem Babylonské říše, která se nacházela 1500 kilometrů východně od Jeruzaléma a asi 88 kilometrů jižně od Bagdádu, dnešního hlavního města Iráku.

KDO BYL NABÚKADNESAR II.?

Nabúkadnesar II., syn Nabopolasara, byl druhým panovníkem novobabylonské říše, v období 605 až 562 př. n. l. Záznamy Starého zákona spolu se starověkou historií a mnohými archeologickými nálezy poskytují velmi pozoruhodný obraz tohoto slavného krále. Předpokládá se, že byl jen o trochu starší než Daniel, byl v neustálém pohybu, kreativní, hrdý, a nemilosrdně ambiciózní.

Nabúkadnesar byl hluboce věřící člověk, uctíval jednoho z hlavních babylonských bohů Marduka (také známý jako Běl), věřil v astrologii a magii, Bohem Židů však arogantně pohrdal. Jeho největším potěšením byly libanonské lesy, obrovské stavební projekty, vojenské výpravy a dobývání cizích území. Samotný Jeruzalém dobyl Nabúkadnesar v rozmezí dvaceti let hned třikrát.

DOBÝVÁNÍ JERUZALÉMA

Dobytí Judska Babylonem bylo předpovězeno více než sto let před tím, než se Daniel a Nabúkadnesar narodili (Izajáš 39:5-7; Jeremjáš 25:1-11)

Poprvé se tak stalo v roce **605 př. n. l.** za vlády krále Jojakíma. Tehdy byl Daniel zajat a mnoho posvátných nádob bylo odvezeno z Jeruzalémského chrámu do Babylonu.

Podruhé došlo ke vpádu v roce **597 př. n. l.** Tehdy byl král Jojakín (syn Jojakíma) unesen a všechny zbývající posvátné nádoby převezeny do Babylonu. (2. Královská 24:10-16)

Třetí útok, roku **586 př. n. l.**, skončil úplným zničením města Jeruzaléma. Paláce a domy byly vypáleny a chrám zanechán v troskách. Králi Sidkijáš (Babylonem dosazený strýc Jojakína) byly vypíchnuty oči a byl odveden v

řetězech do Babylonu. Mnoho dalších Židů (šlechta i řemeslníci) bylo deportováno s ním. Pouze chudší část obyvatelstva a ti, kteří byli považováni za neschopné dělat potíže, mohli zůstat. (2. Královská 25:1-21)

ZMĚNA JMEN

Daniel – Bůh je můj soudce → Beltšasar - Strážce pokladů boha Bála

Chananjáš - Bůh je ti milostiv → Šadrak - Ctitel slunce

Míšael - Patřící Bohu → Měšak - Patřící babylónské bohyni

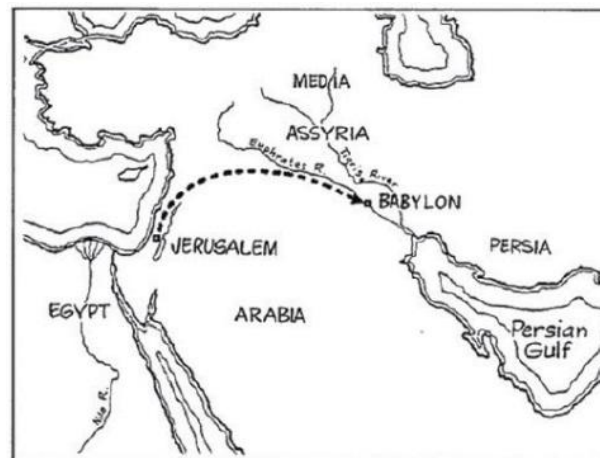
Azarjáš – Pán-můj pomocník → Abed-nego - Služebník boha Nabu

Z VĚZENÍ K MOCI

Pozoruhodným vývojem událostí se zajatec Daniel stal samotným premiérem Babylonské říše a královým nejdůvěryhodnějším radcem. Ještě zajímavější však bylo, že Daniel dovedl králi předpovědět osud nejen jeho říše, ale i ostatních světových mocností daleko do budoucnosti.

SHRNUTÍ

Daniel a jeho židovští přátelé byli odvezeni z Jeruzaléma na babylonský dvůr jako zajatci k převýchově (mimo jiné změna jejich jmen). V celé kapitole figuruje zkouška o tom, zda se poddají zvykům na tehdejších pohanském dvoře, či si zachovají věrnost (zdravotním) zásadám typickým pro jejich židovskou víru. Toužili dále **uctívat** svého Boha. Verš 19. a 20. dokládá, že je Bůh za jejich věrnost odměnil moudrostí a krásou, která předčila (10x) ostatní studenty přijímající standardní královskou stravu. Bůh byl tedy skrze tyto mladé muže oslaven a vyvýšen. (1:0 pro Hospodina)

Pozn.: Biblický Babylón je obrazem systému, který se snaží principy Boží vlády zamlžit a vnést do nich zmatek. Snaha nahradit Boha Genesis 11,1-4.9